

CHVAL, MÁ DUŠE, HOSPODINA

1. Chval, má duše, Hospodina, dokud živ jsem, chválit chci.

Zpívat žalmy upomíná sám dech ještě živoucí.

V syny lidské nedoufám, jejich myšlení je klam.

2. Blažen, jehož pomocníkem / je Bůh silný Jákobův: /

skládá naději vždy s díkem / v Hospodinu, strážci smluv. /

Svět on stvořil daleký, / pravdy dbá až na věky.

3. Činí soud, kde útisk svírá, / vězně vysvobozuje, /

oči slepých otevírá, / spravednost on miluje, /

dává chléb zde lačnicím, / slzy stírá plačícím.

4. Bezbožných krok couvne zase, / své poutníky Bůh zve dál, /

sirotků, vdov ujímá se. / Hospodin na věky Král /

od národu v pronárod, / Sión v Bohu má svůj zrod.

PŘIJĎ JIŽ, PŘIJĎ, DUCHU STVOŘITELI

1. Přijď již, přijď, Duchu stvořiteli, Duchu smíření.

Přijď již a proměň svět náš celý v nové stvoření.

Ref. Duchu svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj.

Nezanech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.

2. Probud' svým dechem kosti suché, / zažeň temnotu. /

Najdi zbloudilé, oslov hluché, / žehnej životu. / **Ref.**

3. Probud' svědomí otupené, / sbližuj národy. /

Zavěj a přiveď zotročené / v říši svobody. / **Ref.**

Ubi caritas

Ubi caritas et amor, ubi caritas – Deus ibi est.

(Kde je dobrota a láska, tam je také Bůh.)

DEJ NÁM MOUDROST ODVAHU

1. Dej nám moudrost, odvahu, pro dny obav pro dny strastí,
s tebou jít i přes propasti, dej nám moudrost, odvahu.

2. Dej nám moudrost, odvahu / pro pravdu se všeho zřící, /
pamatovat na trpící; / dej nám moudrost, odvahu.

3. Dej nám moudrost, odvahu / pro čas vezdejšího žití, /
ať v něm naše láska svítí; / dej nám moudrost, odvahu.

4. Dej nám moudrost, odvahu / pro ty mnohé kroky malé, /
Pane, zůstaň s námi stále. / Dej nám moudrost, odvahu.